

Slovenská lesbická katolíčka v Taliansku priznala: „Nepoznala som tu žiadneho queer človeka, ktorý by sa rozhodol žiť v celibáte“

27. marca 2026 ✚ Aktuality ✚ Cirkevná kríza, LGBT

Oficiálny synodálny výklad tzv. inkluzívneho začlenenia tzv. „dúhových katolíkov“ do cirkevného života a spoločenstva na Slovensku so sebou nesie maskovací naratív, ktorý implicitne (avšak už nie explicitne) navodzuje pred konzervatívnejšími veriacimi dojem, že „začlenení“ budú dodržiavať morálne učenie Cirkvi a pokiaľ sa nerozhodnú realizovať svoju sexualitu Bohom dovoleným spôsobom, tak budú žiť v celibáte, prípadne sa o to aspoň budú snažiť a svoje zlyhania budú vnímať ako ťažký hriech.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Tieto ideové mimikry, pracujúce so zámlkami, nedopovedanosťou, hmlistými formuláciami, naznačovaním a prípadným skrývaním sa za nič nehovoriace frázy, sú metódou, ktorú cirkevní progresívcovia používajú už minimálne 150 rokov, aby upokojili zneistených konzervatívnejších veriacich a navodili dojem, že sa vlastne nič nedeje a všetko zostáva v regulárnom koryte rieky cirkevných pravidiel.

Najnovší príspevok na stránke *Dúhová kresťania* nás však ľahko vyvedie z mylných predstáv o tom, čo si **reálne** predstavujú tzv. LGBT katolíci pod pojmom začlenenia a prijatia. Autorka príspevku žijúca v Taliansku, kde LGBT infiltrácia v Cirkvi už dosiahla vyššie štádium ako na Slovensku, necíti potrebu pretvarovať sa, pretože v talianskej cirkvi už idú dúhová katolíci

„naplno“. Otvorila tak okno, cez ktoré sa môžeme pozrieť, čo nás čaká a zároveň spoznať dúhových katolíkov bez synodálnej masky a zahmlievania progresivistických kňazov.

<https://duhovi-krestania.sk/olympijsky-ohen-v-rukach-queer-krestanky/>

Autorka opisuje ako prišla do radostnej liberálnej atmosféry v Taliansku a ako správna queer katolíčka, ktorá sa zbavila pút bačovského slovenského provincializmu vhupla priamo do skvelého queer života:

„Hneď počas prvého týždňa som sa zúčastnila na feministickom proteste a drag performance. Bolo pre mňa prekvapením, že tam boli skupiny rôzneho veku, nielen mladí ľudia. V meste sa pravidelne konali rôzne protesty vrátane niekoľkých sprievodov Pride v okolí a dvoch v Padove.“

– Vidíte zaostalí slovenskí katolíci o čo všetko prichádzate? Vy máte jeden, či dva Pride na celý štát a totkaj ich majú len v Padove a okolí požehnané (zdá sa, že doslova aj s cirkevným požehnaním).

Radostný je v Taliansku aj intímny život katolíckej queer komunity, pretože sa nemusí pretvarovať ako na Slovensku. V Taliansku už cirkevné štruktúry dosiahli taký stupeň synodálneho pokroku, že si tam môžu dúhovní katolíci otvorene priznať nasledovné skutočnosti:

*„Mala som pocit, že tam naozaj prevláda dôraz na osobnú lásku a vzťahy, čo je kontrast voči diskurzom o láske v cirkvi na Slovensku. Queer ľudia v Taliansku oveľa viac prejavujú city a emócie na verejnosti napriek tomu, že ich krajina je centrom katolíckej cirkvi. **Konkrétne som tam nepočula o nikom, ani som nepoznala žiadneho queer človeka, ktorý sa rozhodol žiť v celibáte**, čo značí o opačnom postoji v porovnaní so Slovenskom, kde sa častokrát stretávame s homofóbnymi a asketickými tendenciami katolíckej cirkvi. Z ľudí som tam cítila, že nedovolia cirkevným normám presahovať do ich súkromného života a vyvolávať v nich neustále výčitky svedomia.“*

Takže takto, s plným vedomím, že nikto z katolíckej LGBT komunity ani neuvažuje o nejakom celibáte, ale zato uvažujú (o tom nepochybujme) ako nám budú meniť dogmy, školit deti, obohacovať liturgiu, loziť v perverzných tričkách do Baziliky svätého Petra v Ríme, sa nakoniec autorka dostala až do katolíckych LGBT skupín v Taliansku, kde podľa všetkého vládne, ako nakoniec sama dosvedčuje, čulý vzájomný sexuálny ruch. Pokiaľ tam ona ako cudzinka nestretla žiadneho celibátneho sodomského katolíka, tak čo potom tí, čo sa tam poznajú už roky:

*„Táto pozitívna atmosféra taktiež svedčí o tom, že za posledných päť rokov tam vzniklo mnoho queer kolektívov aj mimo veľkých miest. **Spojila som sa s organizáciou Mandorlo a práve oni mi potvrdili, že sa im sa darí otvárať dialóg v cirkvi.** Ako organizácia majú členov, ktorí vnímajú potrebu duchovného programu a uzavretej spoločnosti, ale aj členov, ktorí sa chcú verejne angažovať a zdieľať skúsenosti queer veriacich ľudí.“*

Takže toto nás čaká, drahí slovenskí katolíci, príslušné fotografie, ako to vyzerá v praxi si môžete pozrieť priamo v horeuvedenom linku. Nechýba tam ani fotografia s rúhavým transparentom, na ktorom je **ružová queer Panna Mária, ktorej rúcho je vytvarované do podoby ženských pohlavných orgánov (!!!)**, čo je často používaná katolícko-feministická a takto feministkami aj interpretovaná vizualizácia a pod ňou je nápis **Ave Maria Piena di Rabbia, čiže namiesto Zdravas' Mária milosti plná - Zdravas Mária hnevu plná!!!**

Progresivistický klérus vás bude chlácholivo uspávať vágnymi frázami a zatiaľ, podobne ako v Taliansku, ktoré je aj podľa autorky „centrom katolíckej cirkvi“ a malo by teda byť teoreticky proti podobným trendom oveľa imúnnejšie než slovenská periféria, budú LGBT partizáni a ich ideologické ohýbanie a przenie cirkevného učenia infiltrovať slovenskú cirkev. Keď bude dielo dokonané ako v Taliansku, odhodí masku a budú sa nám arogantne smiať do tváre a s cirkevným učením a morálkou nás pošlú...

Pretože cirkevné normy ich zaujímajú len v tom zmysle, že ich chcú zrušiť. Čítajme autorku a učme sa:

„Čo sa týka kresťanstva v Taliansku, vnímala som, že sa stalo neoddeliteľnou súčasťou ich kultúry, rovnako ako tradície a rodina. Tieto tri stránky tvoria ich akúsi národnú hrdosť, ktorá ich však vedie k milovaniu seba samých a hrdosti na seba samých. **Vedeli sa povzniesť nad vzťahové cirkevné normy, pre ktoré sa my na Slovensku chodíme sponovať.** Tento súlad a jednotná identita im **umožňujú používať kresťanstvo ako nástroj**, ktorý má povzbudzujúci či motivujúci element.“

A tak z „viery“ nakoniec zostane toto:

„Nebáť sa vyjadriť svoje „problematické“ emócie Bohu a prísť k Nemu blízko spôsobuje hrdosť na to, že **Boh bojuje s nami.** (!) **V Biblii je napísané, že Ježiš stojí po našom boku a verím, že to platí aj v boji za lásku, ktorá nehľadá na rodovú identitu či sexuálnu orientáciu.**“

No a aby sme nepochybovali, že podobný osud má čakať aj slovenskú cirkev, tak autorka končí svoj text patetickým zvolaním:

„Vnímala som, že tú pochodeň, to svetlo nesiem aj za ľudí, ktorí ho momentálne nie sú nedokážu, a je to pre mňa aj **pre Slovensko nádej, že sa veci zmenia k lepšiemu.**“

Modlime sa a bojujme, aby sa tak nestalo.

Branislav Michalka

Zdroj: duhovi-krestania.sk, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/slovenska-lesbicka-katolicka-v-taliansku-priznala-nepoznala-som-tu-ziadneho-queer-cloveka-ktory-by-sa-rozhodol-zit-v-celibate/>